

BOEK

Q&A: David van Bodegum

ARTS EN HISTORICUS DAVID van Bodegom woonde en werkte jarenlang als arts-onderzoeker in Ghana, en zag hij hoe Westerlingen daar hun idealen moesten aanpassen aan de omstandigheden. Daarover schreef hij de roman *Nood breekt wet*.

De hoofdpersoon, een jonge tropenarts, komt terecht in een missieziekenhuis vol ziekte en ellende waar de doktoren ook niet altijd even integer handelen. Hoe houdt hij hoop?

‘De hoofdpersoon verliest niet al zijn idealen: hij wordt niet die cynische, nihilistische tropenarts die nergens meer in gelooft. Hij blijft geloven dat hij iets kan betekenen voor zijn patiënten. En hij past zich aan.’

Hij Afrikaniseert?

‘Afrika dringt steeds dieper in zijn moraal door. Dat zie je eerst aan zijn uiterlijk: de witte, besmettelijke overhemden worden vervangen door kleren die wel vies mogen worden. Daarna verandert ook zijn handelen: in het ziekenhuis wilde hij in het begin geen keizersnee doen omdat hij nog niet zeker was van de anesthesie of de assistentie. Aan het einde van het boek komt er iemand binnen met ontstoken voeten en begint hij direct een beenamputatie, omdat hij weet dat de vrouw waarschijnlijk anders doodgaat.’

Laat me raden: nood breekt wet?

‘Ja, als het leven bestaat uit een aaneenschakeling van noodgevallen, welke wet geldt dan nog? Aan het eind schat hij de risico’s ook anders in. Afrikanen gaan anders met risico’s om: daar leven zij mee, het kan morgen afgelopen zijn. Hier in Leiden ben ik wel eens bij bijeenkomsten geweest voor ouders die een kind hadden verloren: een afschuwelijke gebeurtenis, verdriet dat je nooit meer kwijtraakt. In Afrika heeft iedereen wel een kind verloren. Niet dat het verdriet minder is; zo’n moeder is net zo ontroostbaar, maar ze is haar verdere leven niet getraumatiseerd.’

De hoofdpersoon blijft hoop houden, maar echt goed loopt het niet met hem af.

‘Dat vind ik niet. Hij gaat weliswaar ten onder aan zijn eigen idealen, maar hij verliest ze niet. Hij eindigt dan ook meer als

missionaris dan als arts. Net als de paters: die blijven om de mensen hoop te bieden.’

Zelfs als kerkgangers alleen maar naar de dienst komen om hun mobieltje aan het kerkorgeltje op te laden?

‘Precies, paters en handelaars, ik zag ook hoe zij onder druk van de omstandigheden hun idealen aanpassen. Die ene pater blijft zijn eredienssten houden ondanks die motivatie van de kerkgangers om te komen. Een andere pater begrijpt dat de meeste Afrikanen geen boodschap hebben aan een man die 2000 jaar geleden over water kon lopen; dus timmert hij bankjes en leert ze lezen en schrijven.’

Je hebt zelf nog hoop voor Afrika?

‘Ja natuurlijk, al zul je veel meer naar de mensen zelf moeten gaan luisteren. Met alleen goede bedoelingen kom je er niet en kun je zelfs een boel kwaad aanrichten. De hoofdpersoon geeft een van de verpleegkundigen geld voor de

opleiding van haar zoon in de volle overtuiging dat dat goed is, maar daarmee ontwricht hij uiteindelijk het hele missieziekenhuis, doordat hij afgunst opwekt bij haar collega’s.’ | **MARIANNE LAMERS**

Academie voor Psychologica
Investeren in persoonlijke ontwikkeling

**NLP opleidingen
Coach opleidingen
Workshops**

Bezoek onze gratis informatieavond
op diverse locaties in Nederland

085-8768886 www.avpl.nl info@avpl.nl